

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/31/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200781
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8613200781.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne M. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX L., občan SR v konaní zastúpená Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX L., 8. mája XXX/XX proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s. Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, o určenie neplatnosti zmlúv a vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2 213,28 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 26.3.2013 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou dňa 12.2.2013 proti žalovanej domáhal určenia neplatnosti zmlúv o úvere a vydania bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzatvorila dve spotrebiteľské zmluvy o úvere. Prvú zmluvu č. 0620987782 dňa 26.9.2005 na úver vo výške 32.000,- Sk (1 062,20 eura) a druhú zmluvu č. 0620890382 dňa 3.8.2006 na úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eura). Z obsahu zmlúv je zreteľné, že ide o formulárové (adhézne) zmluvy s predtlačným textom s úverovými podmienkami, obsah ktorých nemal spotrebiteľ možnosť meniť. Z prehľadu uzatvorených spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že tieto okrem iného obsahujú tieto údaje a podmienky: zmluva č. 0620890382 výška úveru - 32.000,- Sk (1 062,20 eura), poplatok za správu úveru: 50,- Sk (1,66 eura) mesačne, výška splátok: 850,- Sk (28,21 eura) mesačne. Bod II/3: zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti uvedenej v základných podmienkach pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Bod III/1: pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s úverom. Bod III/3: splátky, ktoré dlžník uhradí pred určeným časom plnenia, nemajú vplyv na výpočet úrokov a veriteľ ich eviduje ako preplatok. Bod III/4: ...dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu a to v tomto poradí. Bod V/3: všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Bod V/4: zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, zmluva č. 0620987782 výška úveru 100.000,- Sk (3 319,39 eura, poplatok za poskytnutie úveru 2.000,- Sk (66,38 eura), poplatok za správu úveru 60,- Sk (1,99 eura) mesačne, výška splátky 1.557,- Sk (51,68 eura) mesačne, počet splátok 119. Bod I/3:.. úroky sa počítajú iba z istiny poskytnutej čiastky úveru. Bod II/3: všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Bod II/4: zmluvné strany

sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Z prehľadu uzavretých zmlúv je zreteľné, že v nich chýbajú obligatórne náležitosti uvedené v kogentnom ustanovení § 4 ods. 2, písm. a), c) (suma úrokov, počet splátok, cena úveru ...). Už len samotná absencia týchto povinných údajov má za následok, že predmetné úverové zmluvy sa v súlade s § 39 OZ stávajú absolútne neplatnými od samého začiatku. Ako je zreteľné z úverových podmienok oboch zmlúv, žalovaná na úpravu práv a povinností účastníkov zmlúv uplatnil zásadu o výlučnej aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka. Táto skutočnosť je spôsobilou založiť v spojení s inými ustanoveniami zmluvy zjavný hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán napr. úroky z omeškania vo výške až 26,4 %, premena úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov na istinu úveru, prednosť VOP žalovaného pred právnymi normami SR atď. Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade predmetných spotrebiteľských zmlúv sa jedná o vzťah občianskoprávny a nie obchodnoprávny, ako sa snaží prezentovať žalovaný, na tieto zmluvy sa prednostne vzťahujú ustanovenia „lex specialis“ zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa. Na základe uvedených dôkazov, považuje žalobca úverovú podmienku o výlučnej aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka na uzavreté spotrebiteľské zmluvy v súlade s § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatnú - neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka nemôže zakladať žiadne právne účinky na vzťah zmluvných strán. Prehľad poskytnutých a prijatých plnení zmluvných strán: žalovaný poskytol žalobcovi na úver čiastku 130 000,- Sk (4.315,21 eura), žalobca uhradil čiastku 196 771,58 Sk (6 531,62 eura), preplatok v prospech žalobu 66 771,58 eura (2 216,41 eura).

3. Po zmene žaloby podaním zo dňa 5.11.2013 sa žalobkyňa napokon domáhala určenia absolútnej neplatnosti zmlúv o úvere č. 0620987782 a č. 0620890382 a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2 690,02 eura s úrokom z omeškania o výške 8,75 % zo sumy 2 690,02 eura od prvého dňa nasledujúceho po dni, keď obdržala žalobu, ktorú súd pripustil uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/31/2013-73 zo dňa 17.1.2014.

4. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/31/2013-307 zo dňa 27.10.2014 súd rozhodol tak, že I. Žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. 0620987782 a č. 0620890382 zamietla.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 476,74 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 26.3.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

5. Na základe odvolania žalobkyne rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 5Co/138/2015-370 zo dňa 23.8.2016 tak, že potvrdil rozsudok vo výroku I. a zrušil rozsudok v ostatnej napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie.

6. Vo výroku II. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 476,74 eura rozsudok napadnutý nebol. Preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal (§ 379 CSP).

7. Podľa § 391 ods.2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého prvostupňový súd nesprávne posúdil začatie plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, pretože korešpondencia účastníkov konania a žalobkyne aj s Národnou bankou Slovenskej republiky, nemôže byť riadnym podkladom pre začatie plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia a nesprávne vypočítal výšku bezdôvodného obohatenia pri úverovej zmluve č. 0620987782.

8. Po vrátení veci bolo predmetom konania rozhodnúť o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 2 213,28 s príslušenstvom / 2690,02 - 476,74 / titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalobkyňa špecifikovala vo výške 758,05 eura pri úverovej zmluve č.620890382 a vo výške 1 931,97 eura pri úverovej zmluve č. 620987782.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi a to: zmluva o splátkovom úvere č. 0620987782 zo dňa 3.8.2006, zmluva o splátkovom úvere č. 0620890382 zo dňa 26.9.2005, výpisy z úverov, vyjadrenie žalovanej zo dňa 15.4.2013, stanovisko žalobkyne zo dňa 4.11.2013, oznámenie o preplatku na úvere zo dňa 1.2.2012, posledná výzva na úhradu zo dňa

23.7.2012, posledná výzva pred podaním žaloby zo dňa 6.3.2012, výpisy z úveru, prehľady o výške bezdôvodného obohatenia, návrh na úpravu výšky bezdôvodného obohatenia zo dňa 5.11.2013, vyjadrenie žalovanej zo dňa 25.11.2013, stanovisko žalobkyne zo dňa 7.2.2014, vyjadrenie NBS zo dňa 14.7.2010, list žalobkyne na NBS zo dňa 20.5.2010, odpoveď SLSP, a.s. zo dňa 26.7.2010, vyjadrenie SLSP, a.s. zo dňa 17.6.2010, podanie žalobkyne zo dňa 29.6.2010, podanie žalobkyne zo dňa 10.2.2014, vyjadrenie žalovanej zo dňa 28.2.2014, list žalobkyne zo dňa 12.5.2010, výpisy z úverov, podanie žalobkyne zo dňa 25.6.2014, list žalobkyne zo dňa 12.5.2010, podanie žalobkyne zo dňa 10.3.2014, výpisy z úverov, podanie žalobkyne zo dňa 30.6.2014, podanie žalobkyne - rozšírenie žaloby zo dňa 10.7.2014, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 21.7.2014, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 7.1.2017, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/31/2013 a zistil tento skutkový stav:

10. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0620987782 zo dňa 3.8.2006 na čl. 5 spisu súd zistil, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 3 319,39 eura, pri výške úrokovej sadzby 12,6 % ročne a RPMN 15,28 % ročne. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 119 mesačných splátkach po 51,68 eura od 20.9.2006 do 20.7.2016.

11. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0620890382 zo dňa 26.9.2005 na čl. 6 spisu súd zistil, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1 062,20 eura, pri výške úrokovej sadzby 17,3 % ročne a RPMN 9,90 % ročne. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v mesačných splátkach po 28,35 eura od 20.10.2005 do 20.9.2010.

12. V písomnom vyjadrení zo dňa 15.4.2013 na čl. 28 spisu žalovaná vzniesla námietku premlčania podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k zmluve č. 0620890382 uviedol, že táto zmluva zanikla 9.5.2009 splnením. Pokiaľ ide o zmluvu č. 0620987782 táto naďalej trvá. Ďalej uviedla, že zmluvy obsahujú všetky obligatórne náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj v prípade, ak by v zmluve absentovali údaje označené žalobkyňou podľa zákona č. 258/2001 Z. z., nespôsobil by tento nedostatok absolútnu neplatnosť zmlúv, a to z dôvodu, že úver bol žalobkyni poskytnutý a tá ho začala čerpať.

13. K námietke premlčania sa vyjadril zástupca žalobkyne v písomnom podaní zo dňa 4.11.2013 na čl. 42 spisu keď uviedol, že svoj názor oznámil žalobkyni začiatkom roku 2013, pričom jej zároveň odporučil podanie žaloby o bezdôvodné obohatenie a dňa 12.2.2013 v mene žalobkyne podal žalobu. Uviedol, že žaloba bola podaná v rámci subjektívnej dvojročnej premlčacej doby a na vec je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. K zmluve č. 620890382 uviedol, že táto bola uzavretá dňa 26.9.2005 a bezdôvodné obohatenie začalo vznikáť splátkou zo dňa 7.8.2008 a naplnilo sa splátkou zo dňa 13.5.2009. Žaloba bola podaná dňa 12.2.2013, preto žalobkyňa uplatňuje na vydanie bezdôvodného obohatenia desaťročnú premlčaciu dobu. K zmluve č. 620987782 uviedol, že táto bola uzatvorená dňa 3.8.2006 a bezdôvodné obohatenie začalo vznikáť splátkou zo dňa 22.9.2010 a naplnilo sa splátkou dňa 22.11.2010. Žaloba bola podaná dňa 12.2.2013, z čoho vyplýva, že bola podaná v trojročnej premlčacej dobe. Žalobkyňa ďalej namietala nedostatky zmlúv, čo sa týka sumy úrokov a počtu splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, cenu poskytnutej služby, poplatky za správu úveru, úročenie úverov, poradie splácania a iné.

14. Z oznámenia žalovanej zo dňa 1.2.2012 na čl. 49 spisu súd zistil, že na úvere č. 620987782 bol ku dňu 1.2.2012 preplatok vo výške 1 116,86 eura, ktorý prevyšuje pravidelnú mesačnú splátku úveru.

15. V písomných podaniach na čl. 56 až 58 žalobkyňa špecifikovala bezdôvodné obohatenie na zmluve č. 620987782 vo výške 1 865,58 eura, ktoré nastalo dňa 22.11.2010 a na zmluve č. 620890382 vo výške 824,44 eura, ktoré nastalo dňa 13.5.2009.

16. Na pojednávaní dňa 10.2.2014 vypovedala žalobkyňa, ktorá uviedla, že je toho názoru, že žalovaná sa obohatila, v priebehu roku 2012 jej chodili rôzne listy od žalovanej a tieto dala svojmu manželovi, bolo to začiatkom roka 2013, tento jej poradil podať žalobu.

17. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovanej doplnil vznesenú námietku premlčania tak, že k podaniu žaloby došlo po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dvoch rokov podľa Občianskeho zákonníka. Predložil ako dôkaz list zo dňa 24.6.2010 a odpovede SLSP, a.s. a Národnej banky SR. Uviedol, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa subjektívne vedela o obohatení

29.6.2010, teda do podania žaloby uplynulá dvojročná premlčacia subjektívna doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a to postačuje, aby došlo k premlčaniu nároku bez ohľadu na plynutie objektívnej doby.

18. Z listu žalobkyne zo dňa 20.5.2010 na čl. 87 spisu súd zistil, že táto žiada o vysvetlenie guvernéra Národnej banky SR vo vzťahu k úverovej zmluve č. 0620890382.

19. Z listu Národnej banky Slovenska zo dňa 14.7.2010 na čl. 86 spisu súd zistil, že Národná banka SR odpovedá žalobkyni na jej podanie vo vzťahu k zmluve o splátkovom úvere č. 0620987782.

20. Z listu žalovanej zo dňa 26.7.2010 na čl. 88 spisu súd zistil, že žalovaná odpovedá žalobkyni na jej podnet k úverovým zmluvám č. 0620890382 a č. 0620987782. Rovnako z listu žalovanej zo dňa 17.6.2010 na čl. 90 spisu je zrejmé, že žalovaná odpovedá žalobkyni na jej podnet k zmluve č. 0620890382, ktorá bola splatená v roku 2009.

21. Z listu žalobkyne zo dňa 29.6.2010 na čl. 92 spisu (obdobne čl. 97 spisu) je zrejmá korešpondencie žalobkyne so žalovanou ohľadne vrátenia bezdôvodného obohatenia.

22. Z výpisu z úveru č. 0620890382 na čl. 270 spisu je zrejmé, že predmetný úver bol splatený ku dňu 13.5.2009.

23. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 7.1.2017 uviedla, že dvojročná subjektívna premlčacia doba slúži žalobcovi na uplatnenie svojich práv na súde v lehote dvoch rokov od doby, kedy sa žalobca objektívne dozvie o bezdôvodnom obohatení. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela začiatkom roku 2013 a žalobu podala dňa 12.2.2013 v súlade s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Trojročná a desaťročná objektívna premlčacia doba sa počíta tri resp. desať rokov dozadu od podania žaloby. Žalobkyňa žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 0620987782 v súlade s § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. Bezdôvodné obohatenie vo výške 1 931,97 eura vzniklo od 26.4.2010 do 22.11.2010. Žaloba bola podaná 12.2.2013. Žalobkyňa žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 0620890382 v súlade s § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v rámci desaťročnej premlčacej doby vzhľadom na vedomé konanie žalovanej, alternatívne v rámci štvorročnej premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka. Bezdôvodné obohatenie vo výške 758,05 eura vzniklo od 13.11.2008 do 13.5.2009. Žaloba bola podaná 12.2.2013.

24. Na pojednávaní konanom dňa 19.1.2017 sa sporové strany zhodli na tom, že pokiaľ ide o úverovú zmluvu č. 0620890382 žalobkyňa získala sumu 1 062,20 eura a žalovanej vrátila sumu 1 820,25 eura, pričom rozdiel činí 758,05 eura, ktoré žalobkyňa zaplatila navyše.

25. Sporové strany sa taktiež zhodli na tom, že pokiaľ ide o úverovú zmluvu č. 0620987782 žalobkyňa získala sumu 3 319,39 eura a žalovanej vrátila sumu 5 251,36 eura, pričom rozdiel činí 1 931,97 eura, ktoré žalobkyňa zaplatila navyše. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že podľa tvrdenia žalovanej, žalobkyňa na túto zmluvu zaplatila k 31.12.2016 sumu 7 181,26 eura. Žalobkyňa napriek uvedenému zotrvala na uplatňovanej výške bezdôvodného obohatenia.

26. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

27. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

29. Podľa § 52 ods. 2, ods., ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

31. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

34. Podľa § 2a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

35. Podľa § 8 ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

36. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

37. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

38. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

39. Podľa 3 ods. 5 prvá veta, tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

40. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis / ku dňu uzavretia úverovej zmluvy / v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej

platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

42. Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

43. Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

44. Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

45. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2011 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

46. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2011 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

47. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

48. Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

49. Podľa § 107 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

50. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak

uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Uplynutím subjektívnej premlčacej doby dôjde k premlčaniu, aj keby objektívna premlčacia doba ešte plynula. Otázkou premlčania uplatneného nároku sa súd musí zaoberať na základe námietky vždy ako primárnou otázkou a až následne meritórne posudzovať nárok uplatnený žalobcom.

51. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

53. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

55. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úvery poskytnuté žalovanou túto charakteristiku spĺňajú. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobkyňa taktiež ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaná má v predmete svojej činnosti poskytovať úvery a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalobkyni poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

56. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalovaná od uzavretia zmluvy dňa 26.9.2005, resp. 3.8.2006 bola v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

57. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

58. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

59. Z oboch zmlúv súd zistil, že neobsahujú sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto žalovaná nemohla od žalobkyne požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve, a teda je potrebné predmetné úvery z uvedeného dôvodu považovať za bezúročné. Úroky predstavujú dôležitý údaj pre spotrebiteľa, aby sa vedel zorientovať pri posudzovaní ceny úveru. Túto zákonnú požiadavku nespĺňa uvedenie výšky mesačnej splátky bez špecifikácie úrokov a istiny. Výška úroku musí byť pre spotrebiteľa zjavná zo zmluvy a nestačí iba možnosť jej matematického výpočtu. Každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami suma (výška), počet a termíny splátok sa viaže ku každej

zložke spotrebiteľského úveru, ktorý sa má zaplatiť, teda k istine, k úrokom, prípadne iným poplatkom. Navyše, zmluva č. 0620890382 neobsahuje správny údaj o výške RPMN 9,9 %. Podľa internetovej kalkulačky RPMN je pri sume pôžičky 1062,2 eur a sume, ktorá bude splatená vo výške 1800,6 eura / 60 x splátka 28,35 + 60 x poplatok 1,66 eura/ za 60 mesiacov výška RPMN 25,72 %. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

60. Aj napriek tomu, že predmetné úverové zmluvy neobsahujú všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nebolo sporné, že na ich základe boli žalobkyni poskytnuté úvery, preto sú predmetné úverové zmluvy platné, avšak bezúročné a bez poplatkov.

61. Nebolo sporné medzi stranami, že na základe úverovej zmluvy č. 0620890382 žalobkyňa získala sumu 1 062,20 eura a žalovanej vrátila sumu 1 820,25 eura, pričom rozdiel činí 758,05 eura, ktoré žalobkyňa zaplatila navyše.

62. Taktiež nebolo sporné medzi stranami, že na základe úverovej zmluvy č. 0620987782 žalobkyňa získala sumu 3 319,39 eura a žalovanej vrátila sumu 5 251,36 eura, pričom rozdiel činí 1 931,97 eura, ktoré žalobkyňa zaplatila navyše.

63. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetných úverov, vzniklo plnením žalobkyne bez právneho dôvodu na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 2 690,02 eur / 758,05 + 1 931,97/. Vo výroku II. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 476,74 eura rozsudok zo dňa 27.10.2014 nadobudol právoplatnosť, preto výrokom I. tohto rozsudku súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 213,28 eura / 2 690,02 - 476,74/ s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 26.3.2013 / od doručenia žaloby žalovanej / do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

64. Námietku premlčania vznesenú žalovanou považoval súd za nedôvodnú. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.2.2014 uviedla, že v priebehu roku 2012 jej chodili rôzne listy od žalovanej a tieto dala svojmu manželovi, bolo to začiatkom roka 2013, tento jej poradil podať žalobu. K námietke premlčania sa vyjadril aj zástupca žalobkyne, ktorý potvrdil, že svoj názor oznámil žalobkyni začiatkom roku 2013, pričom jej zároveň odporučil podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a dňa 12.2.2013 podal žalobu, teda v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Žalovaná ako banka v rámci predmetu činnosti poskytuje úvery. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je žalovaná povinná pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu, objektívna premlčacia doba je v danom prípade desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovanej považuje súd za úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Strany sporu uzatvorili predmetné úverové zmluvy dňa 26.9.2005 a dňa 3.8.2006 a žaloba bola podaná na súd dňa 12.2.2013, pričom žalobkyňa splatila žalovanej úvery spolu s úrokmi a poplatkami pred podaním žaloby. Súd preto nevyhovel námietke premlčania, objektívnu desaťročnú lehotu ako aj subjektívnu dvojročnú lehotu považoval za zachovanú a žalobu podanú včas.

65. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa bola úspešná čiastočne, a to v časti vydania bezdôvodného obohatenia a neúspešná v časti určenia neplatnosti úverových zmlúv. Vzhľadom na čiastočný úspech a

neúspech u oboch sporových strán, súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.